

ಪಾತ್ರವಾಗಿ ನಟಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದೇ ನಾನಾಗಿ ಜೀವಿಸುವೆ

ಪ್ರಿಯಾಂಕ
ಸ್ಮಾರ್ ಸುವರ್ಣ
'ಆಸೆ'ಯ
ಮೀನಾ

◆ ಅಭಿನಯ ಆರಂಭ ಆಗಿದ್ದು ಹೇಗೆ?

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ ನಮ್ಮೂರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಜಯನಗರ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಓದುವಾಗ ನಾಟಕದ ಪರಿಚಯ ಆಯಿತು. 'ರಂಗ ಚಿರಂತನ' ಕಾಲೇಜು ರಂಗ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲಳಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಕೆಲ ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಡಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ನಟನೆ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಡಿಗ್ರಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ, ಅಭಿನಯವನ್ನೇ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿ ಆಡಿಷನ್‌ಗೆ ಕರೆದರು. ಮೊದಲ ಯತ್ನದಲ್ಲಿಯೇ 'ಪುಣ್ಯವತಿ'ಗೆ ಅವಕಾಶ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ ಪುಣ್ಯವತಿ ನಾನು. ಒಂದೊಂದು ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ತುಂಬ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೂವು ಎತ್ತಿದಷ್ಟು ಸಲೀಸಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಪಡೆದ ನನಗೆ ಇದಲ್ಲ ಕನಸಾ ಎಂದೆನಿಸಿತು. ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರ ಆಗುವ ತನಕ ಆ ಶಂಕೆ ನನಗೆ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ.

◆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಿಮ್ಮ ದಿನಗಳು ಹೇಗಿದ್ದವು?

ನಾನು 10ನೇ ತರಗತಿಯ ತನಕ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಓದಿದೆ. ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೇನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು. ಆಗ ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಜೀವನ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಓಯುಸಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದೆ. ಡಿಗ್ರಿ ಓದುವಾಗ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಳು ಸಲಹೆಯಂತೆ ರೀಲ್ಸ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತೆ. ಅದರಿಂದ ಸಣ್ಣಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿತು. ಅದು ಕೂಡ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿದೆ.

ರೀಲ್ಸ್‌ನಿಂದ ತುಂಬ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಓದುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಕೆಟ್ ಮನಿಗೆ ಮೋಸ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಫಾಲೋವರ್ಸ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರೀಲ್ಸ್ ನೋಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬ್ರಾಂಡ್‌ಗಳ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ಗೆ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ ಜಾಹೀರಾತಿಗಿಂತ ಇದು ಅವರಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು 'ವೆಬ್ ಕ್ರಿಯೇಟರ್ಸ್' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

◆ ಮೀನಾ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ...

ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಪಾತ್ರ. ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮದ್ಯಮ-ಕೆಳಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸಹಜ. ಬಡತನದ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ನಾನು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೋಷಕರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ತಂಗಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಓದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದುಡಿಮೆಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ರ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ಕೂಡೆಂಟ್ ಆದರೂ ನನ್ನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾಗರಿಕ ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ತಂಗಿಯನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಾನು ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಬಡವರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪಾತ್ರ ನನಗೆ ತುಂಬ ಖುಷಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದೆನಿಸಿ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

◆ ಸಿನಿಮಾ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಸಿನಿಮಾ ಏನಾದರೂ ಹಿಟ್ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ ಎನ್ನುವ ಅಳುಕು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ನಾವು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸ್ಥಿತಿವಂತರಲ್ಲ. ಮದ್ಯಮ ವರ್ಗದ ನನಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಸೀರಿಯಲ್ ಆದರೆ ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸಿಕ್ಕ ಒಂದು ಪಾತ್ರ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮಗೆ ನೀಡುವ ಭದ್ರತೆಯ ಭಾವವನ್ನು ಸಿನಿಮಾ ನೀಡಲಾರದು. ಹಾಗೆಂದು ಸಿನಿಮಾ ಕನಸಿನಿಂದ ವಿಮುಖ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಅಂತಹ ಅವಕಾಶ ಸಿಗಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

■ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ.